

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XVIII
№ 90 (2350)
ЧЕТВЕР
28
ЛИПНЯ
1977 РОКУ
Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

«Обов'язок і справа честі кожного здатного до праці громадянина СРСР — сумлінна праця в обраній ним галузі суспільно корисної діяльності, суворе додержання трудової і виробничої дисципліни».
(З проекту нової Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік).

ДО УДАЧ МОЖНА ЗВИКНУТИ

● РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

ЗАПИСАНИЙ обі — і здається на мить, що ти не в заводському цеху, а деє на лісовій галявині, де насені так наморочливо пахне відгаленим деревом. Але асоціації зникнуть відразу ж, як тільки в сутеречку з тишею вступить перший старий перегап. Закінчується обідня перерва. Хтось, не дочекавшись отих «нуль-нуль», починає роботу. Так уже тут заведено: відлучаєш, що йдеш не «за графіком», що спочатку не той узяв теми, пильний, — наздоганяє. Тільки з розумом, без гарячкової, бо з отих акуратних штабелів заготовок тут можна й «срив пальмат», тобто заробити браку.

Тут — це значить у старому цеху деревообробного заводу комбінату «Будіндустрія» обліжкогоспбуду. Два з половиною роки тому замість комбінату на преміальній карті півночі області була біла пляма. І міжколективні будівельні організації вивалили у власному соку. Забезпечили себе матеріалами хто як міг. А дефіцит доводилося «виробити» навіть у сусідніх областях. Обходилося це великим підшево. Сьогодні комбінат забезпечує не тільки «своїх», а деякою мірою й «сусідів». Хоча стравити вранку ще рано: будівництво підприємства в розпалі, завершиться воно наприкінці десятиліття і п'ятиріччя. Перспектива — діятимать п'ять заводів.

А якщо конкретніше, то мова про комсомольсько-молодіжну бригаду ліній виконних блоків старшого цеху, де бригадиром Анастасій Федотов і групінформом Сергій Новоселов. Непросто керувати колективом, у якому пра-

(Закінчення на 2-й стор.).



ІДУ НА РЕКОРД

В Іні ро-доброму заздрив хлопцям, котрі виходили в степ на «Колоса» і «Нивах». І радіє, коли у них були переможні «солодот». А у нього старенький СК-4. Восьмий рік його виводять у гори механізатори колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району. Тепер же, на дев'яте літо, хотіли списати. Але він, Володя Кизіль, який збирався дати рекорд на кукурудзяній плантації, подумав собі: «А що, коли й ще один рік примусити працювати цю машинку?»

Пантрував цілу весну, вирівав кожен вузол у перші дні червня. І йому повірили — таким комбайном можна йти на рекорд. Повірив і він сам собі. У перший день жнив його приймали кандидатами у члени КПРС. У перший день жнив він думав про свою висоту на живій ниві. У перший день жнив він багачея — була

злив, і він почував у містечку механізаторів побіля пшеничного лану. Потім, після дощу, коли підняли валки, він вийшов на рекорд, за три години дав пів змінної норми. І знову був дещо. А поле чекало. І чекав він. І чекали його руки. Володя Кизіль стояв на степовій дорозі і бачив найдорожчі скарби своїх односельців, бачив золоте пшеничного колоса. Народжувався його велика дума про великий хліб. Виходив у гори, знаючи, що він уже буде номіналом.

І думав Володя Кизіль про живе поле свого діда, який теж шов на рекорд і мав з гектара сто пудів житнього зерна. А тепер він утрое перевищує той рекорд. Радіють його діди, не знаючи заздрощів.

Фото В. КИЗИЛЯ, І. М. ГЕЛЬМАНА.

І мільйон 365 тисяч тонн зерна зобов'язалася дати державі Кіровоградщина. Який твій особистий внесок у виконанні соціалістичних зобов'язань, молодий хліборобче?



НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

- Виктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району комбайном «Колос» скосяв 191 гектар, намолотив 8611,7 центнера зерна.
- Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району («Колос») — 115 гектарів, 6310 центнерів.
- Володимир БАКУН з колгоспу «Дружба» Петрівського району («Колос») — 134 гектари, 6160 центнерів.
- Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октябля» Онуфріївського району («Нива») — 143 гектари, 5893 центнери.
- Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району («Нива») — 189 гектарів, 5703 центнери.
- Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району («Колос») — 164 гектари, 5436 центнерів.
- Олександр КОВАЛИК з колгоспу «Іскра» Новгородківського району («Нива») — 136 гектарів, 5922 центнери.
- Любомир ГАЙДУЧАК з колгоспу «Ростя» Олександрійського району («Колос») — 137 гектарів, 5397 центнерів.
- Володимир КОВАЛЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Олександрійського району («Нива») — 146 гектарів, 4925 центнерів.
- Микола ІВАНЕНКО з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Онуфріївського району («Нива») — 149 гектарів, 4877 центнерів зерна.

ДЕСАНТ ТРУДОВИЙ

Старшокласники з піонерського табору «Космос», що в Онуфріївському районі, висадили трудовий десант у колгосп

«Зоря» — 77 хлопчиків і дівчаток перекидали сирі валки гороху, готуючи їх до обмолоту.

Р. ДАНДАКУЛОВ, позантатний керівник «Молодого комуніста», снт Онуфріївка.

КОМСОМОЛЬСЬКА СТРАТЕГІЯ

Із жнивного плану Ульяновського райкому комсомолу: «Розробити систему інформації «Гаряча лінія»

2. «Штаб слухає...»

Розв'язання проблеми звелось всього до двох телефонних розмов.

— Райком слухає. Павлюк. Потрібна допомога? Кому? Добре, зробимо. Знаю, що дефіцит...

Володя швидко натискає важіль телефону і назирає інший номер.

— «Сільгосптехніка»? Ще раз добридень. Будь ласка, Денисюка... Валерій, райком комсомолу тур-

бує. Так, знову заявка. В колгоспі імені Шевченка «загоряє» комсомольсько-молодіжний екіпаж. Тільки погрібен акумулятор, а в тракторній полі що немає. Виручай! Летучки роз'їхалися? Зарез кисило райкомівську машинку. Тільки щоб одна пога тут, друга — там. Мені через дві години «Комсомольський прожектор» у рейд посилати. Так, шофер буде знати... Всього! Райкомівський «газик» зробив коронний віраж на повороті і помчався на завдання. Володя Павлюк, перший секретар Ульяновського райкому комсомо-

лу глянув на годинник. Приготування зайняли чотири хвилини. Якщо в дорозі нічого не станеться, через п'ятнадцять будуть на місці. Ну а за ремонтників можна бути спокійним — Денисюк і його друзі не підведуть.

Раніше райком дізнавався про поломки комбайнів переважно тоді, коли підб'єгає підсумки змагання. Зменшився виробіток молотінного екіпажу — цікавилися чому. Поломка. Допомогати вже нічого — усунули. Не виручав і «Комсомольський прожектор» — де набрати «персональних» постів «КП»

для кожного агрегату? А рейд... Територія району — понад сімсот квадратних кілометрів. Спробуй устеж за всім!

— Ні, друзі, — енавав перед початком жнив заворг райкому Микола Стасюк, — без чіткої системи інформації ми й надалі пеститимемося у хвості подій. Треба змінити ось тут.

Микола намалював на папері схему: «Районний штаб «Жнива-77» — колгоспний штаб — живучий агрегат».

— Мені здається, що найслабшою ланка — це колгоспний штаб комсомолу — райком...

(Закінчення на 2-й стор.).

КОМСОМОЛЬСЬКА СТРАТЕГІЯ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Довго обговорювали в райкомі життєвий план. Потім порадилися з комсомольським активом. Так народилася «гаряча лінія».

Суть її дуже проста. Щоранку колгоспні штаби «Жнива-77» передають у райком зведення про те, як попрацювала молодь за день, у якому стані техніка, яку культурно-масову роботу проведено в полі, заявку на побутове обслуговування механізаторів. У відповідь отримують узгоджену інформацію про кід трудового суверенітету в районі та області, дані диспетчерів — коли чекати допомоги. Ну а якщо в комсомольсько-молодіжному екіпажі якась поломка, в райкомі одразу телефонний дзвінок.

Чи ефективна «гаряча лінія»?

Ось кілька фактів із «Щоденника жнив Ульяновського райкому комсомолу», куди заносять усі справи штабів:

«Комсомольсько-молодіжний екіпаж Квашука з колгоспу «Родина» готується до встановлення рекорду по намолоту хліба. Потрібно дістати комплект приводних пасів. Зроблено».

«Агікультбригада Кам'янокриничанського Будинку культури виступила перед молоддю з вітаннями від ветеранів села. На полі, де ви збираєте, — сказав ведучий, — сорок сім років тому було прокладено першу колективну борозну. Сьогодні ми побували у тих, хто організував наш колгосп. Вони розповіли... Цікава форма. Позідомити

про неї в ранковому зведенні колгоспним штабам. Рекомендувати всім. Зроблено».

«На дорозі між Сабатинівкою та Ульяновкою піонерський патруль помітив втрачені зерна. Виставити пост «КП». Зроблено».

«Агікультбригада колгоспу імені Шевченка пропонує обмінятися картками з культурмісцями колгоспу імені Щорса. Координувати дії. Зроблено».

Нині ці записи, зроблені наглядку черговим, акристовують «проектористи», намічаючи свої маршрути, звідси йде інформація на сторінки районної газети «Ленінець», заглядають у «Щоденник» завізир райкому партії Микола Михайлович Климчук, літрацівник Микола Редько, інженер управління сільського господарства Віктор Менжинський та інші члени районного штабу «Жнива-77», виїжджаючи в первинні комсомольські організації. А пізніше «Щоденник» дасть матеріал для обговорення результатів жнив, для детального аналізу роботи молоді на збиранні.

... Ну ось і справилися, — сказав Павлюк, побачивши райкомівський газик, що під'їхав. Глянув на годинник: — Година з лишком... Нелогані!

І, взявши у червоного рушук, розмашисто написав у щоденнику: «Поломка збирального агрегату Михайла Книшук з колгоспу імені Шевченка. Доручено зробити ремонт комсомольсько-молодіжному колективу «Сільгосптехніки». Зроблено».

О. РАКІН, спецкор «Молодого комунара».

Урожай

● «ГАРЯЧА ЛІНІЯ» УЛЬЯНОВСЬКИХ КОМСОМОЛЬЦІВ
● Гострі сигнали надійшли: з Олександрії, Олександрівки, Долинської.
Молоді жінці потребують уваги!

ПРОСТОЮЮТЬ КОМБАЙНИ

На сміливий експеримент пішли механізатори колгоспу імені Кірова. Напередодні жнив господарство отримало новий комбайн «Нива». На той час усі екіпажі було вже укомплектовано і виходило, що нову машину нікому доручити. Ось тоді й виникла думка про експеримент. Досвідчений комбайнер Микола Костянтинович Терещенко запросив до себе в помічники двох комсомольців — Федора Бойка і Володимира Нікулюка. Втріох вони працюють із самого початку жнив на двох комбайнах — СК-4 і «Нива».

Здавалося б, що експеримент ентузіастів підірвуть інші служби господарства, точніше — подбають про нормальні умови їхньої праці. Та довелося побачити, що не все робиться, аби комбайни ходили в загані беззастережно. Бувають дні, коли до двох збиральних агрегатів для транспортування зерна дають одну автомашину. По 15—20 хвилин, а часом і більше простоює потужна «Нива» з

повним бункером. Потім за таким же «запантям» підміняє її СК-4.

— Загоряємо отак сьогодні з самого ранку, — невесело жартує комбайнер М. К. Терещенко. — Шоферів переказували кілька разів, щоб ще прислали машину, — безрезультатно. Хіба це робота?..

Справді, за таку роботу ніхто не полякує. Бо на жинках дорога кожна хвилинка. Перший секретар райкому комсомолу Бачеслав Коробов, завітавши в комсомольську організацію колгоспу, взявся допомогти механізаторам. У правління гін свідоміше розповісти про простоту двох комбайнів, про те, що виконання соціалістичних зобов'язань комсомольцями під загрозою зриву. Це одразу відрадило від паперів, на що свідоміше інформацію голова колгоспу Б. І. Матвієнко реагував позачайною відповіддю:

— Й тут з ранку до вечора.

У кого ж зникне сумнів у тому, що керівник господарства в жнива не з ранку до ночі в постійних турботах? Тим більш не може бути ніякого виправдання найменшій нероботі у роботі збирального комбайнера.

О. БАСЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Долинський район.

ЗА ШИРМОЮ БАЙДУЖОСТІ

Напередодні жнив Олександрійський райком комсомолу розробив умови соціалістичного змагання серед молодих хліборобів, надіслав їх у кожному комсомольському організації. В усіх господарствах комітети комсомолу розробили свої зобов'язання та умови соціалістичного змагання. А секретар комсомольської організації колгоспу імені Петровського Валентина Копилченко поклала райкомівські документи в сейф і пішла у відпустку. В найвідповідальніший період сільськогосподарських робіт колек-

тив лишилися без ватажка, комітет комсомолу жнивам не приділяє ніякої уваги. Косовиця ранніх зернових скоро закінчиться, а комсомольські пропагандисти, агітатори, лектори ще й не збиралися в поле до хліборобів. Не побували в ступі й культурмісці, комсомольські «проектористи». Не дивно, що більшість молодих жнивварів навіть не знає своїх соціалістичних зобов'язань.

С. ХАЛІАБЕРДА, Олександрійський район.

ЗАБУТІ ЛІДЕРИ

Чудово працює нинішнього року комсомольсько-молодіжний екіпаж Андрія та Івана Шмарків з колгоспу імені Кірова. Андрій — професійний меланізатор, Іван — секретар комітету комсомолу колгоспу, а в гарячу жниву пору вирішив допомогти братові на хлібозбиранні. Молоді гвардійці поля працюють ударно — кожного дня відправляють на тік 350—400 центнерів зерна. З самого початку жнив вони серед лідерів соціалістичного змагання хліборобів району.

Як досягається високий виробіток? Ажде гальмус, і дуже-таки, дощова погода?

У полі, де працює збирально-транспортний загін, біля механізаторів знаходяться жатки і підбірники. Пройшов дощ, відсиріли валки — комбайнери одразу ж переобладнують агрегати на пряме хлібозбирання. Вигляне сонце, просяхне пшениця — і комбайни знову «повертаються» до обмолоту валків.

Але...

— Могли б намолочувати щоденно на 100, а то й більше центнерів зерна. Та часто простоюємо через відсутність автотранспорту, — говорять молоді хлібороби. — Увечері, наприклад, автомобіль, закріплений за комбайном, їде за колгосп-чизями на плантації цукрових буряків. Доводиться чекати дві години...

Не потурбувалися в колгоспі і про створення належних побутових умов хліборобам. Гарячі об'єди механізаторам часто доводиться із запізненням. Буває й так, що за цілий день на поле нікому підвести свіжої води. Хотілося б почути думку правління колгоспу: за що така «шана» молодим гвардійцям жнив?

Д. КОВТУН, працівник районної газети «Вперед». Олександрівський район.

ДО УДАЧ МОЖНА ЗВИКНУТИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

цюють сорок чотири чоловіки. У кожного свій характер, свої погляди, звички. Своє, нарешті, ставлення до роботи, не «саоє», а «наше». Увідомлення причетності до спільних інтересів об'єднує і ветерана праці Сергія Єгорича Постипкова, і його учня Олександра Рогова.

— Міцно засіла з людської свідомості, з дозволу сказати, істина: як молодий, то й більше вітру в газах, менше відповідальності, — усміхається член бригади, секретар комсомольської організації комбінату Олександр Шкляр. — А ось чедавно розпрощалася ми з кількома тими, кого молодими навіть при великому бажанні не назвеш. Деякому вже за сорок. І найрішучіше засудили їх саме наймолодші, для кого вони мали бути зразком.

Це не самовихваляння, не сліпа впевненість у тому, що в бригаді з порушеннями дисципліни покінчено назавжди. Їх просто не повинно бути, адже тут, як і на кожному молодому підприємстві, триває процес зростання колективу. Кількісного і якісного зростання. Здавалося б, добросовісна ділщина Таця Драбик, а от був у неї період... Довелося говорити з нею на засіданні ради бригади, докопуватися, чому ж вона все-таки стала працювати з холодком. Знизили розряд. А шні Тетяна знову трудиться за своїм розрядом. Отже, то було не просто покарання з метою поставити «неслухачку» на своє місце. Кожним своїм словом, кожною реплікою вони давали зрозуміти, що робітничка гордість товариша по бригаді для них має конкретний зміст. І все залежить лише від самої дівчини.

НАСТУПНИЙ ТИЖДЕНЬ — СОРОК СЬОМИЙ

Наприкінці 1963 року ЦК ВЛКСМ вирішив узяти шефство над будівництвом Сумського суперфосфатного заводу. Комсомольський штаб спрямував змагання молодіжних бригад. У листопаді колектив молодих будівельників виконав план

більш як на 400 процентів.

У січні 1964 року пленум ЦК ЛКСМУ розглянув питання про завдання комсомольських організацій республіки у світлі рішень грудневих (1963 року) Пленумів ЦК КПРС і ЦК Компартії України по прискореному розвитку хімічної промисловості. Палко вітали учасники пленуму повідомлення про те, що молоді будівники

Сумського суперфосфатного заводу не тільки ліквідували прорив, а й у строк увели в дію цей важливий об'єкт. 1964 року комсомол України шефствував над будівництвом 36 об'єктів великої хімії.

Пленум ЦК Компартії України, що відбувся в серпні 1964 року, проаналізував хід виконання рішень XXII з'їзду КПРС по прискоренню

технічного прогресу, зобов'язав партійні, профспілкові та комсомольські організації розгорнути на всіх ділянках виробництва ділове соціалістичне змагання за високу якість, надійність і довговічність машин, механізмів, устаткування, приладів, усіх видів промислової продукції, щоб виробі підприємств Української РСР були найвищої якості.

А. РОМАНЮК.



Коллектив заводу вапняково-кремнеземистих конструкцій дружно підтримує заклики ростовчан працювати без відстаючих, видавати замовникам тільки високоякісну продукцію. Він успішно справився із завданням травня, з початку року відправив лише зарубіжним замовникам понад 1670 кубометрів теплової ізоляції.

Значний вклад у успіх колективу вносить і лаборантка Антоніна Коваленко. Вона щадко виконує всі аналітичні компоненти на кожній кубометр маси. За сумлінну працю Антоніну люблять і поважають на заводі.

На з'явку: лаборантка А. КОВАЛЕНКО за роботою.

Фото Ю. ДЕРУЖИНСЬКОГО.



ГЕРОІ КОСОВИЦІ — КРУПНИМ ПЛАНОМ

ДЖЕРЕЛО РАДОСТІ

1.
Нива лежала широко, підставляючи свої горбасті груди сонцю, гойдала служавіле колосся пшениці і неспаче бризкала одвічною пісню життя. Здалося Анатолію, що немає у світі щасливішої людини, аніж він. І все: безмежні поля, невелике село у відолонку, яке потопало в зелені буйкоківиті дерев, сонце, голубе небо — вмістилося в його великому серці.

Знову захотілося якось поділитися з полем своєю радістю. Справді, на цьому ось полі у нього, Анатолія Набока, вирости крила, тут його сила розвинулася, тут сам себе відкрив! З полем пов'язані і радість першої в житті заганки. І почуття обов'язку, і відчуття втоми після великої перемоги на хлібному полі. І орден Трудового Червоного Прапора, що прикрасив груди Анатолія чотири роки тому, теж на цьому полі під пекучим серпневим сонцем, під невтомним стрекіт хедера старенького СК-4 здобувся...

Тут уперше обійняв він чіпкими хлопачини руками штурвал комбайна і відчув себе хліборобом. Тут знав він і справжній сенс буття, зрозумів, у чому зміст його життя... І рантом Анатолій зрозумів, що відпочив він на оте занятті аґрикультурного сина Сергія, котре не покидало його відтоді, як дружина відвезла до половова будинку. Вони назвали її Вітою, що латинською мовою означає життя. Так здалося, написав в отому давньому власній імені, котрий він горда нещодавно. Так, саме Вітою. І Дуся, дружина його, певно, не заперечуватиме.

2.
Не кожен зможе стати справжнім музикантом чи художником. Як, до речі, й справжнім механізатором. Слід придивитися до роботи Анатолія Набока, щоб зрозуміти це...

Знаєте, як майстер творить скрипку? Закаже над кожною деталлю, наперед знаючи, що йому треба зробити, аби звучала скрипка саме так, як йому хочеться. І Анатолій Набока знає, як «співає» його комбайн. Серед багатьох «по колоску» безліччю знає свій. Бо перед ним не один раз готував свого ветерана до життя, немало просидажував у майстерні над важкою деталлю. Тож коли він сідає за штурвал, у руках чує впевненість.

Мішні жинає — свої, які зустрічає Анатолій на своєму СК-1. Йому б, оному хлопцеві, сучасний комбайн, хоча б такий, як у його старшого колеги А. І. Афонченка... Але поки що не лише мрія. В колгоспі з дванадцяти комбайнів лише один «Колос» і три «Нивы», всі ж інші — старенькі СК-4, «наймолодші» з яких шість років...

І той, єдиний «Колос», як і належить, у палітичних руках. Для Анатолія комбайн Афонченка — маяк у прямому й переносному розумінні цього слова. Обидва комбайнери — члени одного з трьох механізованих загонів, який не тільки в колгоспі, а й у районі удержує першість. І в заганці вони поруч. Попереду — Афонченко, на його комбайні майорить Червоний прапор лідера районного змагання. За ним — Анатолій, на його машині — вимпел райкому комсомолу.

3.
Ми під'їхали до краю заганки, зупинилися. Ліворуч пружиниться свіжа стерня, праворуч — скільки оком кинеш — золотиться густа стіна пшениці. Тихо. Край поля стоять два автомобілі. На кабіні одного полум'яне червоною гвоздикою емблема комсомольсько-молодіжного екіпажу. На відкриті дверці сперся рукою Григорій Бобир, один із шоферів комсомольсько-молодіжного колективу водіїв колгоспу. Погляд його спрямований туди, в море пшениці... У небесній високості повис жайвір. Гудуть бджоли: мабуть пасіка десь неподалік. Поле живе, подає свій голос. У вибавку вуркоче комбайн. Його не видно, а над пшеницями вже спалахнуло червоне полотно прапора.

З виразу обличчя Григорія догадуємось, що то комбайн не Анатолій.

— Афонченко пояснив, — каже стіха Григорій, — зараз Толька випадає.

Справді, за «Колосом» вгукнувся з вибавку, мов підводний човен, і комбайн Набока. Можна вже вирішити і голос мотора, і стрекіт хедера, і натужне завивання барабана. Над містком майорить вимпел. Поглядочора зручн його отут, на полі, перший секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМУ Олег Іщенко.

Комбайн доходить майже до обкошеної межі, завивання барабана стає чутишим, зривається на вищі ноти. Звідси, з краю ниви, нам добре видно комбайнера.

Ось він зупиняє агрегат і швидко збігає вниз. І лише тоді ми помічаємо, як лігочур мотавла намоталася на вал стебла полеглої пшениці.

— Вітри та дощі покругили хліба, — мовить секретар парторганізації колгоспу В. П. Волков. — Важкі жинав...

І поки Анатолій вирівняв рухами звільняв мотавило із соломяного подону, ми весіли довідатися, що першість у районному змаганні жинарів для комбайнерів загону Юрія Момотка дається нелегко.

Другого ж дня, коли почали збирати, над полем розгулялася злива. Вісімдесят міліметрів опадів. І це на самому початку жнив! Тут комбайнерам не позаздрити. А зволікати не можна. Вже через п'ять днів після вистання повної стиглості втрати зерна становитимуть близько чотирьох процентів. Далі — ще більше. Проста істина відома кожному комбайнерові.

Дві доби не давали вийти в поле дощі. Нарешті розодлилися, і знову потягачея до току вервечки грузовиків.

Тим часом комбайн дійшов до обкошеної межі, котра відділяла поле від дороги, круто повернув і зайшов у поперечну заганку. Анатолій махнув до Григорія: «Давай! Повний уже!». Той миттю під'їхав до комбайна, і в кузов автомобіля виплеснулося, а потім полилося з перепошеного бункера золоте пшениці. Передавши штурвал своєму помічникові Володиміру Романенку, Анатолій зійшов з містка.

Середній зріст, міцної статури чоловік злинув на нас добрим, світлим оцима. Обличчя розпаліше від сонця й вітру. Засмаглий, немаче з бронзи. На ньому старенький кашкетик від сонця. Перший серед молодих «новоукраїнських» жинарів, які вийшли в поле на СК-4. Мружиться на сонці, ніяково ховає за спину руки.

— Як живувеш? Який не дощ, краче б живували. Врожай цього року хороший. Сиробуємо вирати його в негоди. — Відповідає, а сам поглядом — за комбайном. — За шість тисяч центнерів думаю переступити нині. Минулого року пізно до обмелоту еристуни, більше на заваз кошик... Так це, вжайайте, два роки до цих жинів ішов.

Здавалося, вся його зацікавленість і весь його обрій он там, в отих гектарах, де тоне в хлібах його степовий корабель. Та ні! З подальшою розмовою довідаємося, що сягає вона далеко за межі колгоспу. Він добре обізнаний із станом господарських справ у районі, мабуть, не гірше за районне керівництво. Людина знає, радіє з перемог своїх друзів-суперників: В. Чабана з «Росії», В. Прокопчука з колгоспу імені Карла Маркса, В. Яценка з колгоспу імені Фрунзе.

Згодом, коли ми закінчили розмову з Анатолієм, і він знову взявся за штурвал, секретар парторганізації В. П. Волков сказав, ніби ні до кого не звертаючись, але відносяючи на поставлене мною напередодні запитання:

— Хороший хлопець. Головне, любить землю, любить поле, кмітливий, наполегливий. От ви питали про полумки... Вчора була у нього незначка. Автоген у поле викликали. Годин дві втратив. Два гектари хліба можна було б скосити. Але він не згадав про що затримку... Щоб не подумали, що виправдується, чому намотав тего дня менше.

У цьому — весь його характер. До себе — ніяких поблажок...

Ю. ДМИТРЕНКО,
спенкор «Молодого комунара»,
Новоукраїнський район.
Колгосп імені Ульянова,

КОМУНІСТИ, ВПЕРЕД!

Влицать на сонці молоді, засмагли тіла, гуркоче машина з пеглою, росте будова. Це працює наша бригада. Комплексна, комсомольсько-молодіжна. І, не звинувачуйте мене в нескромності, краче в нашому міжколгоспбуді. Відповідно до умов соціалістичного змагання ми вибороти перше місце і в другому кварталі, знову випередили бригаду ветерана праці Володиміра Никифоровича Кумпана. Велими радів тому Віктор Кумпан, член нашої бригади і син нашого суперника. Радіти, звичайно, й ми. Наш трудовий успіх — то наша ділова відповідь на проєкт нової Конституції СРСР, це новий вияв підкування партії та уряду про благополуччя і щастя радянських людей.

У проєкті Конституції відбито наш, радянський спосіб життя, ті грандіозні зміни, які відбулися за сорок років у країні, керуваній Комуністичною партією, яка послідовно здійснює ленінські принципи державного будівництва.

У проєкті йдеться про місце і роль Комуністичної партії в радянському суспільстві і державі. Мене, комуніста, це не може не хвилювати. Вкотре оглядаюся на пройдений нашою партійною організацією шлях, і замислююся над активністю життєвої позиції члена КПРС.

Я — молодий комуніст, тому так уважно придивляюся до наших ветеранів партії, ветеранів праці. Григорій Трохимович Задрака, Олексій Данелович Ковальов, Микола Семенович Бондаренко та чимало інших комуністів, які працюють у міжколгоспбуді з дня його заснування, завжди були попередю, на найважчих ділянках, коли вимагалися тверезе рішення, ударний темп роботи. Під час обговорення на зборах проєкту Конституції секретар нашої партійної організації Катерина Карпівна Шевченко зауважала, що міжколгоспбуд було створено 1959 року. Обсяг виконаних протягом року робіт тоді становив усього 20 тисяч карбованців. Нині ми виконаємо будівельних робіт у колгоспах і радгоспах району на 1 мільйон 47 тисяч карбованців. Ставимо школу на 320 місць у колгоспі імені Мічуріна, Палац культури в колгоспі «Сквара», житловий будинок у районному центрі, чимало об'єктів виробничого призначення.

У наших руках баштові краєви, потужні машини, механізми. «Держава дбає про поліпшення умов праці, про скорочення, а надалі і повне витіснення важкої ручної праці на основі комплексної механізації та автоматизації», — говориться в статті 21 проєкту Конституції. Я поцікавився, готуючись до бесіди у бригаді, не тільки збільшенням обсягу робіт міжколгоспбуду, а й кількістю працюючих. Виявляється, що 1969 року у нас працювало 330 чоловік і було виконано будівельних робіт на 629,6 тисячі карбованців, а торік працювало 222 чоловіка, зате обсяг виконаних робіт зріс майже до мільйона карбованців.

Зріс обсяг робіт. Зросли люди. Зросла партійна організація, в якій сьогодні 32 ко-

муністи. 32 правофлангових. Бо комуністи — завжди попередю, скажав під час обговорення проєкту завідуючий виробництвом цегельного заводу комуніст Іван Минович Дяченко. Цегельний завод за підсумками другого кварталу, до речі посів друге місце серед цехів і ділянок підприємства завдяки добрій організаторській та масово-політичній роботі самого Івана Миновича, комуніста Світлани Никифоровни Кумпан, Володиміра Трохимовича Шелеста.

Ударно працює і бригада столарного цеху, котру очолює комуніст Григорій Трохимович Задрака. Наставник молоді, він радіє, що члена його бригади комсомольця Володю Ярового комуністи міжколгоспбуду прийняли до своїх рядів. Радіє цьому й інший передовик змагання — автокранівник Борис Олександрович Найдок. Він — комуніст, голова комітету наставників підприємства. І тому радіє не тільки за Володю Ярового, а й за Сергія Росницького. Портрет молодого водія машини кандидата в члени КПРС Сергія Росницького — на Дощіці позиції підприємства. В першому півріччі Сергій дав понад план 3 тисячі тонна-кілометрів. Юнак учитесь заочно в технікумі, в усьому показує приклад своїм товаришам.

ІАКШЕ й не може бути. Комуніста означає активна життєва позиція, бойове втручання в громадські справи. Тому шофер Григорій Олександрович Печенні з честю виконує обов'язки депутата селянської Ради, робітників цегельного заводу Володимир Трохимович Шелест і Світлана Никифоровна Кумпан — обов'язки члена будкомун професійки і народного засідателя в суді. Пенсіонер Іван Минович Головок керує групою народного контролю підприємства, Олександр Данілович Ковальов очолює товариський суд.

Я, комуніст, не тільки очолюю комплексну бригаду, а й виконую громадський обов'язок заступника голови буд-

кому профспілки. І в нашій бригаді тои здають комуністи. Саме Віктор Кумпан і Володимир Дорофеев, муляри, кандидати в члени КПРС, під час обговорення проєкту нової Конституції виступили з пропозицією: зернохвищ, один з об'єктів другої черги комбікормового заводу, здати під монтажні роботи достроково, до 1 серпня, щоб на місяць раніше строку ввести його в експлуатацію.

Комуністи — завжди в авангарді. 1936 року Конституція СРСР затвердила: Комуністична партія є керуючим ядром усіх організацій трудящих, як громадських, так і державних. Проєкт нової Конституції розширяє це формулювання: «Керівництво і спрямовуючою силою радянського суспільства, ядром його політичної системи, всіх державних і громадських організацій є Комуністична партія Радянського Союзу». КПРС існує для народу і служить народові.

І ми, комуністи, повинні розуміти всю міру відповідальності, яка лежить на нас у виконанні величезних завдань будівництва комуністичного суспільства.

В. КОБИЛІВ,
член КПРС, бригадир комплексної комсомольсько-молодіжної бригади Новгородківського міжколгоспбуду, кавалер ордена «Знак Пошани».

НАШ ОСНОВНИЙ ЗАКОН



ОБГОВОРЮЄМО
ПРОЄКТ
КОНСТИТУЦІЇ СРСР

МОЄ СЛОВО:

З ВИСТУПІВ НА КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБОРАХ,
ПРИСВЯЧЕНИХ ОБГОВОРЕННЮ ПРОЄКТУ НОВОЇ
КОНСТИТУЦІЇ СРСР

У проєкті багато сказано про права та обов'язки радянських людей. Для підвищення особистого відповідальності і дисципліни кожного громадянина СРСР я пропоную доповнити розділ 7 проєкту Конституції: «Кожен громадянин Радянського Союзу повинен по-

чувати відповідальність і виявляти високу свідомість при виконанні завдань будівництва комуністичного суспільства».

Є. СТОРОЖЕНКО,
помічник машиніста електровоза, член комітету комсомолу Знамянського локомотивного депо.

У проєкті нової Конституції я прочитав рядки: «Земля, яку займають колгоспи, закріплюється за ними в безплатне і безстрокове користування». Важаю доцільним додати до цього такі слова: «Колгоспи забезпечують високоєфективне використання кожног гектара переданої їм землі».

М. БИЦЮК,
механізатор колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району.

ПОЧЕСНЕ ЗАВДАННЯ ЛЕКТОРА

В Будинку політосвіти відбувся черговий «День лектора», присвячений пропаганді проєкту Конституції СРСР. У ньому взяли участь 400 громадських лекторів. Вступне слово сказав секретар Кіровоградського міськкому партії К. П. Неділько. З лекцією «Конституція СРСР про радянський спосіб життя» виступив голова науково-методичної ради по пропаганді філософських знань, член правління Українського республіканського товариства «Знання», доктор філо-

софських наук, професор В. Ф. Передерій. Лектор Всесоюзного товариства «Знання» В. П. Цимбал (м. Москва) прочитав лекцію «Конституція СРСР про зовнішню політику Радянської держави і сучасне міжнародне становище».

Слухачі ознайомилися також із лекціями: голови міськвиконкому К. М. Черевка — «Кіровоград у десятиліт'ї п'ятиріччя», кандидата філософських наук А. А. Решетова — «Психологічні й педагогічні фактори в лекційній пропаганді».

Л. КАЛЮЖНА,
м. Кіровоград.



А ЩО НА ПОТІМ?

«ЗІРКА» — «НОВАТОР» — 2:0

Матч із «Новатором» не примусив господарів поля дошукуватися якихось особливих шляхів до воріт суперника. Іх указали, визнавши всі подальші дії футболістів «Зірки», самі гості. Вони допускали такі помилки, які, мзбуть, не личить робити команді, що знаходиться в середині турнірної таблиці. Захист «Новатора» час від часу оголює фланги біля своїх воріт, і цю порожнючу «заповнював» в основному В. Новаковський, котрий уже на десятій хвилині вийшов сам сам з воротарем і, перекинувши через нього м'яч, відкрив рахунок. Рівноправним автором гола можна назвати й Володимира Хропова: він зі своєї половини поля (не часто так побачиш!) послав точний пас у штрафний майданчик гостей.

«Зірка» без особливої напруги будувала свої атаки, тим більше, що ждановці не робили ніяких висновків зі своєї помилки. На початку другого тайму В. Новаковський знову обігрує захисників «Новатора», і воротар гостей нічого не може вдіяти — 2:0.

Через дві хвилини Ю. Касюк міг довести рахунок до 3:0, та м'яч з одинадцятиметрового штрафного удару, який йому до ручила пробити команда, пролетів біля штанги. Що ж, ця неточність капітана не стала вирішальною. Але, здається, відчутно вплинула на загальну оцінку матчу.

Адже, погодьтеся, поперед у команди поєдинки значніші й відповідальніші, а яких не ти будеш: карати за помилки, а тебе за них можуть покарати. І якщо захист «Новатора» не подарував два різкі виходи Новаковського, хто знає, чи не зросла б у багато разів вага забутого пенальті?

Йдеться не про конкретну невикористану можливість (а в другому таймі у «Зірки» їх було чимало). Мова про повну віддачу кожного гравця в кожному матчі, коли майстерність не зберігається «на потім», а відпочується від матчу до матчу.

У суботу 30 липня «Зірка» прийматиме «Шахтар» з Горлівки. Початок матчу — о 18.30.

М. СОМОВ.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. «КА (Олеса)»	24	19	3	2	45-14	41
2. «Колос» П.	24	11	10	4	31-17	30
3. «КА (Київ)»	20	12	6	2	29-15	30
4. «Спартак»	24	13	4	7	31-17	30
5. «Суднобудівник»	25	11	8	6	35-20	30
6. «КА (Львів)»	23	10	9	4	34-16	29
7. «Кристал»	24	11	7	6	27-23	29
8. «Зірка»	24	11	6	7	30-18	28
9. «Металіст»	20	10	7	3	31-13	27
10. «Бурштин»	25	10	7	8	27-15	27
11. «Говорла»	24	9	9	6	27-18	27
12. «Десня»	24	7	9	8	21-28	23
13. «Спартак»	25	8	6	11	28-34	22
14. «Новатор»	25	8	6	11	23-32	22
15. «Хмель»	23	6	9	8	18-20	21
16. «Докучаєв»	23	9	1	13	22-34	19
17. «Торнадо»	25	7	5	13	22-34	19
18. «Атлетика»	23	5	8	10	19-25	18
19. «Фрунзенець»	25	7	4	14	17-31	18
20. «Колос» В.	24	6	4	14	11-33	16
21. «Дніпро»	25	6	5	16	12-41	15
22. «Авангард»	25	4	6	15	15-42	14
23. «Шахтар»	24	4	5	15	15-35	13

У ЧЕМПІОНАТІ — ПЕРЕРВА

В чемпіонаті країни — перерва. 31 липня і 1 серпня будуть зіграні півфінальні матчі розіграшу Кубка СРСР, 13 серпня — фінал, 14 серпня «Чорноморець» і київське «Динамо» проведуть пропущену раніше зустріч, 17 серпня — сімнадцятий тур першості.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

ФУТБОЛЬНОГО ЧЕМПІОНАТУ КРАЇНИ

(ВИЩА ЛІГА):

	І	В	Н	П	М	О
«Динамо» (Київ)	15	7	8	0	24-6	22
«Динамо» (Тбілісі)	16	7	7	2	24-14	21
«Торпедо»	16	6	8	2	16-11	20
«Динамо» (Москва)	16	5	9	2	17-10	19
«Шахтар»	16	7	5	4	17-10	19
«Локомотив»	15	5	9	1	14-9	19
«Арсарет»	16	5	7	4	14-14	17
«Кайрат»	16	3	10	3	12-14	16
«Зеніт»	16	3	9	4	11-13	15
«Нефтьчї»	16	3	9	4	15-21	15
«Дніпро»	16	5	4	7	14-20	14
«Чорноморець»	15	5	3	7	17-20	13
«Зоря»	16	4	4	8	14-13	12
ЦСКА	15	1	10	4	11-20	12
«Карпати»	16	2	7	7	11-17	11
«Крила Рад»	16	1	5	10	10-29	7

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

316030, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-67.

БК 19234.

Обсяг 0,5 друж. арж. Індекс 61197.

Зам. № 315.

Тираж 60 600.

Кіровоградське професійне торговельне училище

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавець продовольчих і промислових товарів (на базі 8 і 10 класів);

касір продовольчих і промислових товарів (на базі 10 класів).

Приймання документів — з 15 травня.

Строк навчання: на базі 8 класів — 2 роки, на базі 10 класів — 1 рік.

До заяви на ім'я директора вступники додають атестат або свідоцтво про закінчення школи (оригінал), свідоцтво про народження (копія), довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання, 4 фотокартки (розмір 3X4 см).

Учнів приймають без екзаменів. Особи, зараховані до училища, одержують стипендію в розмірі 32 крб., а потім звільнені в запас — 60 крб. на місяць.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Василюк, 5. Телефони: 4-14-83, 4-14-85.

ДИРЕКЦІЯ.

Канівське технічне училище № 3 Черкаської області

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ —

ЮНАКІВ БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

Токар. Фрезерувальник.

тожитком або їм доплачується за житло в приватному секторі.

До училища приймаються юнаки, що мають середню освіту. Училище готує кваліфікованих робітників 3 розряду для заводу «Фотоапарат» міста Черкаси.

Прийом документів проводиться щодня, крім неділі, з 10 до 17.30, в суботу — до 14 години.

Вступники подають документи: заяву, атестат про середню освіту, автобіографію, характеристику, медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки розміром 3X4 см.

Строк навчання — 11 місяців.

Початок занять — 1 вересня.

Стипендія 30 карбованців.

Юнаки, увільнені в запас із Збройних Сил СРСР у 1977 році гриймаються на пільгових умовах — з строком навчання 7,5 місяців і стипендією 87 карбованців.

Паспорт і військовий квиток пред'являються особисто.

Адреса училища: 250300, м. Канів, Черкаської області, вул. Леніна, 187. Іхати автобусом № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Канітанівське міське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:

- складач дифузійних потів — електроварник, апаратник дифузії — столар, сатуратник-матар, апаратник випарювання — меляр, апаратник варки цукру — слюсар, оператор центрифуг — токар по металу, слюсар контрольно-вимірювальних приладів та атоматик, електромонтер.

Учнів забезпечують триразовим харчуванням, одягом, взуттям, комплектом постільної білизни вони одержують у період практики 33 проценти заробітку.

До груп електроварників та електромонтерів приймають осіб віком 16 років.

На навчання без вступних екзаменів приймають юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, шляхом конкурсного відбору за свідоцтвами вказаними в документі про освіту.

Випускників направляють на роботу на цукрові заводи.

Гуртожитком забезпечують у першу чергу сиріт і дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечірня середня школа.

Вступники подають на ім'я директора заяву із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років) свідоцтво про народження, характеристику, зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), шість фотокарток розміром 3X4 сантиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять епідебіологію з членами приймальної комісії.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., Новомиргородський район, смт Канітанівка.

ДИРЕКЦІЯ.

Херсонське технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Друкар плоского і вкосоного друку.

Складач ручного набору бру.

Складач на наборних рядковидливних машинах.

Приймаються юнаки і дівчата. Строк навчання — 2 роки.

Всі учні отримують стипендію в розмірі 30 карбованців, а відмінники навчання — на 25 процентів більше, під час виробничої практики учнями виплачується за-

робітна плата в установленому порядку. Адреса училища: 325009, м. Херсон, вул. Баку, 8/10.

ДИРЕКЦІЯ.

Полтавський інженерно-будівельний інститут

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА ПЕРШИЙ КУРС ДЕННОЇ, ВЕЧІРНЬОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Станіонарні факультети мають спеціальності: архітектура, промислове й шкільне будівництво, сільсько-господарське будівництво, теплозапобігання і вентиляція, водопостачання і каналізація.

Загальнотехнічний та заочний факультети готують без відриву від виробництва фахівців по групах спеціальностей: промислове й шкільне будівництво, теплозапобігання і вентиляція, водопостачання і каналізація, енергетика, машинобудування і приладобудування, електрична техніка, радіотехніка, технологія промислових товарів, транспорт, економіка.

Приймання заяв на загальнотехнічний і заочний факультети — з 20 квітня по 31 липня, на станіонарні факультети — з 20 червня по 31 липня.

Вступні екзаменів на загальнотехнічний і заочний факультети — з 15 травня по 20 серпня, на станіонарні факультети — з 1 по 20 серпня.

Заяви подавати на ім'я ректора інституту на адресу: 314601 м. Полтава, Першотравневий пресект, 24, інженерно-будівельний інститут, приймальної комісії.

РЕКТОРАТ.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ м. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

Профтехучилище Кіровоградського м'ясокомбінату

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Приймають юнаків і дівчат віком 16 років і старших з освітою не нижче 8 класів.

Строк навчання — 1 рік.

Прийняті перебувають на повному державному забезпеченні, одержують триразове харчування, обмундрування, стипендію і квартири в розмірі 3 карбованців на місяць. Наприкінці 1977 року буде зляно в експлуатацію гуртожиток для учнів.

У період проходження виробничої практики учням видають спеціальні, за роботи, виконані ними в цей час, виплатується 33 проценти від зарплатної суми.

Час навчання зараховується в трудовий стаж. Училище готує операторів по першій переробній групі обвалювальників і жловоків м'яса формувальників ковбасних виробів, виготовлювачів пилу-рельної книжкової оболонки, оброблювачів тушок кролів і пниці.

Випускників направляють на роботу за спеціальністю на підприємства Кіровоградського виробничого об'єднання м'ясної промисловості.

При училищі є філіал вечірньої школи.

Вступники подають на ім'я директора училища заяву, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику, медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки розміром 3X4 см. Паспорт пред'являють особисто.

Приймання документів — щодня, крім неділі, по 25 серпня.

Звертатися на адресу: 316100, м. Кіровоград, Обласне м'ясокомбінат, профтехучилище. Телефон 6-70-3-30.

ДИРЕКЦІЯ.